

13458

Repertoriumnummer 2015/ 6635
Datum van uitspraak 29 juni 2015
Rolnummer 2014/AR/603

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Tussenarrest
- Handelspraktijken
- Intellectuele eigendom
- Verzending bijzondere rol

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

eerste kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000221572-0001-0016-01-01-1

023460

2014/AR/603

BVBA MULTIWEAR, met vennootschapszetel gevestigd te 3900 Overpelt, Sellekaertsstraat 20 en ingeschreven in de kruispuntbank der ondernemingen onder nr. 0479.800.404;

appellante,

vertegenwoordigd door mr. Hugo Lamon in eigen naam, advocaat te 3500 Hasselt, de Schiervellaan 23 (ref.: 213037 – HL/LF – 108539) en tevens loco mr. Raf Drieskens, advocaat te 3900 Overpelt, Burgemeester Van Lindtstraat 61;

tegen het vonnis van de wnd. voorzitter van de rechtbank van koophandel van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen van 4 februari 2014, zetelend zoals in kort geding bij toepassing van artikel 2 en 3 van de wet van 6 april 2010 met betrekking tot de regeling van bepaalde procedures in het kader van de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming, aldaar gekend onder nr. A.R. A/13/02938;

tegen:

1. de vennootschap naar Pakistaans recht **MAHR GARMENTS PVT Ltd.**, met vennootschapszetel gevestigd in Pakistan, te 51310 Sialkot, Daakwala Daska Road;
2. de vennootschap naar Nederlands recht **BALANS SPORTARTIKELEN BV**, met vennootschapszetel gevestigd in Nederland, te 5705 CJ Helmond, Breedijk 33 en ingeschreven in de kamer van koophandel onder nr. 17066484;

beide keuze van woonst doende op het kantoor van hun raadsman, hierna vermeld;

geïntimeerden,

beide vertegenwoordigd door mr. Michiel Rycalts loco mr. Leo Panis, advocaat te 3600 Genk, Grotestraat 122 (ref.: 01210019 BALANS SPORTARTIKELEN / MULTIWEAR (namaak));

* * * * *

Gelet op het bestreden vonnis van de rechtbank van koophandel – zoals in kort geding – van 4 februari 2014, betekend op 25 april 2014, alsmede het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van dit hof op 3 maart 2014.

PAGE 01-00000221572-0002-0016-01-01-4

023461

1. De feiten

Voor de feiten en de vorderingen verwijst het hof naar het bestreden vonnis alsook naar hetgeen hierna volgt:

- de appellante was een afnemer en distributeur van sportartikelen; deze artikelen werden aangekocht bij de vennootschap BALANS SPORTARTIKELEN BV (hierna BALANS genoemd) die de kledij liet ontwikkelen door MAHR GARMENTS PVT Ltd.;
- de samenwerking tussen de appellante en BALANS werd beëindigd;
- de appellante zocht daarop toenadering tot de eerste geïntimeerde met het oog op een samenwerking; diverse besprekingen grepen plaats zoals blijkt uit het e-mailverkeer (stukken 4 en 5 van de appellante);
- op 2 maart 2012 laat de eerste geïntimeerde aan de appellante weten dat er problemen zijn en besluit als volgt:

“Bijgevolg wil ik uw tijd niet verdoen, daarom informeer ik u tijdig opdat u uw stalen bij een andere verdeler kan regelen”;

- de appellante reageerde onmiddellijk met de mededeling dat zij haar stalen niet wil laten maken bij een andere verdeler en zij vraagt wat het werkelijke probleem is: de vervaardiging of de relatie met de tweede geïntimeerde; waarop de eerste geïntimeerde antwoordde dat zij wil verder werken met de tweede geïntimeerde;
- de appellante heeft dan stalen overgemaakt aan een fabrikant te Pakistan, CAPE (geen partij in onderhavige zaak) voor productie;
- bij brief van 6 maart 2012 van de rechtsbijstandsverzekeraar van de tweede geïntimeerde (stuk 4 van de bundel van de geïntimeerden) werd de appellante (onder meer) in gebreke gesteld voor een inbreuk op de intellectuele rechten als volgt:

“... Uw cliënt zou gebruik maken van de modellen, ontwerpen en overige intellectuele eigendommen van mijn cliënt en dus de produkten van mijn cliënt eenvoudigweg kopiëren. ...”;

- de appellante werd bij mail van 30 april 2012 door de eerste geïntimeerde in gebreke gesteld als volgt:

“... In een beginfase hebben we “6 nieuwe modellen” besproken, maar we hebben uiteindelijk geen deal kunnen sluiten en we hebben geweigerd u de modellen ter beschikking te stellen.

023462

Ik heb vastgesteld dat u deze 6 modellen hebt aangebracht op uw website zonder toestemming van MAHR GROUP. Al deze 6 modellen zijn eigendom van MAHR GROUP en wij hebben deze modellen ter beschikking gesteld van onze klant "BALANS" in Nederland, Zweden en België. U bent dus niet gerechtigd om deze modellen aan te bieden aan uw klanten in Europa (Nederland, Zweden, België, ...)

Bijgevoegd vindt u ter referentie deze 6 modellen."

- de appellante – bij monde van haar raadsman – schreef op 25 juni 2012 per fax aan de tweede geïntimeerde (stuk 7 van de bundel van de appellante):
"... Benevens onze reeds geopperde argumentatie in het kader van de concessie van alleenverkoop en de onrechtmatige beëindiging daarvan, dient cliënte thans vast te stellen dat u de collectie die cliënte reeds bijna 2 maanden op haar website heeft staan, slaafs heeft nagebootst, en een identieke collectie/uitvoering te koop aanbiedt. ..."
- dit schrijven werd geprotesteerd door de tweede geïntimeerde bij monde van haar rechtsbijstandsverzekeraar op 28 juni 2012 (stuk 8 van de bundel van de appellante) erop wijzende dat het de appellante is die slaafs nabootst en die een inbreuk pleegt op de intellectuele rechten van de eerste geïntimeerde, waarvan zij alleen de toestemming heeft om die kleding te verkopen in Nederland, Zweden en België;
- bij mail van 24 augustus 2012 herhaalde de eerste geïntimeerde haar verzoek om haar designs van de website te verwijderen bij gebreke waaraan juridische stappen zouden worden genomen;
- op 5 november 2012 werd door gerechtsdeurwaarder Bart Vyt een proces-verbaal van vaststelling opgesteld van de gelijkenissen tussen bepaalde designs;
- bij beschikking van 18 december 2012 werd door de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen toelating verleend tot beschrijvend beslag;
- het deskundigenverslag werd op 12 maart 2013 neergelegd maar niet overgemaakt aan de appellante; in dit verslag werd melding gemaakt van mails waarbij de appellante opdracht gaf aan producent CAPE INDUSTRIES tot reproducties van de MAHR-designs: *"Als bijlage vindt u het order MW0503/02. Je moet een exacte kopie van deze training maken (...) dezelfde maten, dezelfde stof, dezelfde kleuren, hetzelfde design. Het moet 100% kopie van de training van Mahr zijn!!!"*

2. De voorafgaande rechtspleging

2.1. Op 25 april 2013 werd dagvaarding uitgebracht door de geïntimeerden.

2.2. De eerste geïntimeerde heeft een borg verstrekt na tussenvonnissen van 20 juni 2013.

2.3. Bij bestreden vonnis van 4 februari 2014 werd(en):

- de vorderingen toelaatbaar en gegrond verklaard in de mate dat:

de auteursrechtelijke inbreuk alsmede de oneerlijke marktpraktijk werd vastgesteld in hoofde van de BVBA MULTIWEAR door het in België reproduceren, adapteren, vervaardigen, aanbieden, in het verkeer brengen, gebruiken, in voorraad hebben en/of verkopen van de ontwerpen en kledingstukken uit de kledinglijnen VEGAS, NEVADA, DALLAS, TEXAS, IOWA en UTAH (waarvan de auteursrechten toebehoren aan de vennootschap naar vreemd recht MAHR GARMENT PVT Ltd.);

- de staking bevolen en het gestaakt houden van bovenvermelde inbreuken onder verbeurte van een dwangsom van 250 EUR per wederrechtelijke kopie van ontwerp of kledingstuk dat in strijd met het bevel wordt te koop aangeboden en dit vanaf 24 uur na betekening van het tussen te komen vonnis en met een maximum van 150.000 EUR;
- de betaling bevolen door de BVBA MULTIWEAR aan de geïntimeerden van de kosten van het geding.

2.4. Het bestreden vonnis werd op 25 april 2014 betekend.

3. De standpunten in hoger beroep

3.1. Op 3 maart 2014 werd voor de appellante een verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd.

3.2. De appellante vraagt bij conclusies neergelegd ter griffie op 2 februari 2015 om:

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het incidenteel beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
- het bestreden vonnis te vernietigen en opnieuw recht doende:
- de oorspronkelijke vordering – zo ontvankelijk – in ieder geval ongegrond te verklaren;

023464

- de geïntimeerden te veroordelen tot de kosten van de beide aanleggen (rechtsplegingsvergoeding per aanleg: 5.000 EUR).

3.3. De geïntimeerden vragen bij conclusie neergelegd ter griffie op 31 maart 2015 om:

- het bestreden vonnis grotendeels te bevestigen;
- het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
- het incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- vast te stellen dat de appellante door het kopiëren en doorsturen van de originele coreldraw bestanden de auteursrechten van MAHR op de tekeningen / ontwerpen wetens en willens schendt;
- vast te stellen dat de appellante door het in België (laten) vervaardigen, aanbieden, in het verkeer brengen, gebruiken, in voorraad hebben en verkopen van de in deze conclusie beschreven kledingstukken uit de kledinglijnen Vegas, Nevada, Dallas, Texas, Iowa en Utah en het vervaardigen, aanbieden, in het verkeer brengen, gebruiken, in voorraad hebben en verkopen van de vroeger door MAHR ontwikkelde kledinglijnen Florence en Venetië een inbreuk pleegt op de auteursrechten van zowel MAHR (op het originele werk) als BALANS (op de adaptatie) die bestaan en afgedwongen kunnen worden op basis van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten;
- vast te stellen dat de appellante door het kopiëren en doorsturen van de originele coreldraw bestanden en door het in België (laten) vervaardigen, aanbieden, in het verkeer brengen, gebruiken, in voorraad hebben en verkopen van de in deze dagvaarding beschreven kledingstukken uit de kledinglijnen Vegas, Nevada, Dallas, Texas, Iowa en Utah en de vroeger door BALANS op de markt gebrachte kledinglijnen Florence en Venetië tevens een oneerlijke handelspraktijk begaat;
- de staking van deze inbreuken te bevelen onder verbeurte van een dwangsom van 500 EUR per wederrechtelijke kopie van ontwerp of kledingstuk dat in strijd met het bevel wordt te koop aangeboden en dit vanaf 24 uur na betekening van het tussen te komen arrest;
- de appellante tevens te horen veroordelen tot de kosten van de beide aanleggen (rechtsplegingsvergoeding per aanleg: 11.000 EUR).

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Er worden geen argumenten aangaande een mogelijk onontvankelijk hoger beroep voorgedragen.

Het hoger beroep komt, naar vorm en termijn, onontvankelijk voor.

Ook het incidenteel beroep komt onontvankelijk voor.

4.2. Grond van de betwisting

4.2.1. Ontvankelijkheid van de oorspronkelijke vordering

Voor de eerste rechter wierp de appellante de onontvankelijkheid van de vordering op.

Het hof bemerkt in hoger beroep geen specifieke argumentatie wat dit punt betreft. De appellante besluit wel tot de ongegrondheid van de oorspronkelijke vordering "voor zover onontvankelijk".

De eerste rechter oordeelde terecht dat de geïntimeerden belang en hoedanigheid hebben om de vordering te stellen. De oorspronkelijke vordering van de geïntimeerden is onontvankelijk.

4.2.2. Het auteursrecht

4.2.2.1. De appellante is gegriefd omdat de eerste rechter volgens haar ten onrechte heeft geoordeeld dat er een vermoeden van aanvaarding van auteursrechtelijke bescherming was omdat de appellante op geen enkele wijze ten aanzien van de eerste geïntimeerde het bestaan van intellectuele bescherming in hoofde van laatstgenoemde heeft ontkend.

De eerste rechter past volgens haar de principiële protestplicht van de handelaar te ruim toe. De aanvaarding van de factuur (en de onderliggende overeenkomst) kan blijken uit een gebrek aan protest tegen die factuur (wettelijk vermoeden). De factuur wordt dan vermoed de juiste weergave te zijn van de onderliggende overeenkomst. Deze specifieke bewijsregeling (artikel 25, tweede lid W.Kh.) is enkel van toepassing op overeenkomsten.

In onderhavig geval is er geen sprake van een onderliggende overeenkomst van partijen. Het bestaan van een auteursrecht kan dan ook volgens haar niet afgeleid worden uit het louter stilzitten na ontvangst van de brieven waarin de eerste geïntimeerde zich beroept op het auteursrecht.

Gezien de concrete omstandigheden mag zij niet geacht worden te hebben ingestemd. De loutere proclamatie door de eerste geïntimeerde diende volgens de appellante niet geprotesteerd te worden bij gebrek aan contractuele regeling.

023466

De geïntimeerden houden voor dat er wel degelijk een vermoeden van aanvaarding is. Zij treden de eerste rechter bij.

4.2.2.2. Het hof oordeelt als volgt:

Artikel 25 W.Kh. bepaalt:

“Behalve door de bewijsmiddelen die het burgerlijk recht toelaat, kunnen handelsverbintenissen ook worden bewezen door getuigen in alle gevallen waarin de rechtbank oordeelt dit te moeten toestaan, behoudens de uitzonderingen bepaald voor bijzondere gevallen. Koop en verkoop kan bewezen worden door middel van een aanvaarde factuur, onverminderd de andere bewijsmiddelen die door de wetten op de koophandel zijn toegelaten.”

Krachtens artikel 25, tweede lid W.Kh. is de aanvaarde factuur derhalve een (wettelijk) specifiek bewijsmiddel.

Opdat aan de factuur de bijzondere bewijskracht van artikel 25, tweede lid W.Kh. toekomt, moet aan bepaalde voorwaarden zijn voldaan. De factuur moet: (1) primaire verbintenissen en meer bepaald een schuldvordering in geld uit een vooraf bestaande overeenkomst tot voorwerp hebben, (2) een koop-verkoop betreffen, (3) gericht zijn aan een handelaar en (4) aanvaard zijn door de bestemming.

Artikel 25, eerste lid W.Kh. huldigt het zogenaamde principe van de vrijheid van de bewijsmiddelen in handelszaken.

De draagwijdte van dit principe kan worden samengevat in twee regels:

- enerzijds de principiële toepasselijkheid van de bewijsregels in burgerlijke zaken, met dien verstande dat dit principe belangrijke uitzonderingen kent;
- anderzijds de soevereine appreciatiebevoegdheid van de rechter.

Deze laatste regel houdt in dat de rechter vrij zijn overtuiging kan vormen omtrent het bestaan, de aard en de inhoud van de handelsverbintenissen waarover de betwisting bestaat, dit aan de hand van de toegelaten bewijsmiddelen die hij daartoe geschikt acht, weliswaar in acht genomen de bewijskracht die de wet aan bepaalde bewijsmiddelen toekent. De principiële vrijheid van de rechter wordt benadrukt door de bewoordingen dat getuigenbewijs toegelaten is in alle gevallen waarin de rechter oordeelt dit te moeten toestaan.

De eerste rechter oordeelde terecht dat op een handelaar de verplichting rust om op brieven te reageren wanneer niet wordt ingestemd met de inhoud ervan. Deze verplichting is een gevolg van de positieve betekenis die tussen handelaren aan het stilzwijgen wordt ge-

023467

hecht bij ontvangst van documenten, briefwisseling, enz.

De eerste rechter vervolgde terecht dat door het niet-tijdig protesteren van de inhoud van de ingebrekestellingen een feitelijk vermoeden van aanvaarding van de inhoud ervan ontstaat. Dit feitelijk vermoeden is weerlegbaar.

Het is aan de appellante dit vermoeden te weerleggen en zij doet zulks nog steeds niet. De weerlegging door de appellante van de argumentatie van de eerste geïntimeerde, is niet afdoende als tegenbewijs van de aanvaarding.

4.2.2.3. Wat de kledinglijn Vegas, Nevada, Dallas, Texas, Iowa en Utah betreft:

Ten aanzien van de eerste geïntimeerde:

Uit het totaal gebrek aan protest op de ingebrekestellingen uitgaande van de eerste geïntimeerde van 30 april 2012 en 24 augustus 2012 met betrekking tot de daarin opgenomen designs Vegas, Nevada, Dallas, Texas, Iowa en Utah, kon de eerste rechter een feitelijk vermoeden van aanvaarding afleiden van de inhoud van deze ingebrekestellingen, derhalve van het bestaan van de intellectuele eigendomsrechten van de eerste geïntimeerde en de inbreuk erop.

De appellante slaagt er niet in om dit feitelijk vermoeden te weerleggen.

Zoals reeds geoordeeld kon een gebrek aan contractuele regeling van de auteursrechten haar niet ontslaan van een verplichting te protesteren. Er worden door de appellante geen specifieke concrete omstandigheden aangehaald die het feitelijk vermoeden weerleggen.

Het feitelijk vermoeden dat door het gebrek aan protest van de appellante op de ingebrekestellingen van 30 april 2012 en 24 augustus 2012 ontstaat, wordt trouwens bevestigd door de bevindingen van de deskundige naar aanleiding van het beslag inzake namaak.

De appellante meent dat dit verslag uit de debatten moet geweerd worden. Omdat dit verslag haar niet onverwijld werd toegezonden, beweert zij dat haar de mogelijkheid werd ontnomen om derdenverzet aan te tekenen tegen de beschikking op eenzijdig verzoekschrift waarbij de deskundige werd aangesteld. Zij heeft dan ook niet de opportuniteit van de maatregel ter discussie kunnen stellen in een tegensprekelijk debat. Er is volgens haar dan ook sprake van een onrechtmatig bewijs dat het recht op een eerlijk proces in gevaar brengt zoals gewaarborgd door artikel 6 EVRM.

Het is niet voor betwisting vatbaar dat het verslag inderdaad niet onverwijld aan de appellante werd toegezonden.

Het feit dat de appellante de opportuniteit van de maatregel van de aanstelling van de deskundige niet heeft kunnen aanvechten door middel van een derdenverzet, kan er niet toe leiden dat de bevindingen van de deskundige buiten beschouwing zouden moeten blijven. De appellante kan de bevindingen van de deskundige voor de rechtbank / het hof aanvech-

023468

ten. Het recht op een eerlijk proces is dan ook gewaarborgd.
Er is dan ook geen reden om dit verslag uit de debatten te weren.

De geïntimeerden doen in dit verband nog gelden dat de dag dat het beschrijvend beslag inzake namaak plaatsvond (17 januari 2013), de deurwaarder aanwezig was en de beschikking die het beschrijvend beslag inzake namaak toestond aan de appellante werd betekend (stuk 25 van de bundel van de geïntimeerden en niet 31 zoals de geïntimeerden in conclusies vermelden). Zij houden dan ook terecht voor dat de appellante derdenverzet had kunnen aantekenen. Door de betekening van het verzoekschrift en de beschikking waarbij toelating werd verleend, wist de appellante om welke auteursrechtelijke werken en bewarende maatregelen het ging.

De appellante beweert dat de deskundige zijn opdracht is te buitengegaan omdat het verder reikt dan een loutere beschrijving terwijl, volgens de appellante, enkel dit laatste tot zijn opdracht behoorde.

Uit de opdracht die de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen bij beschikking van 18 december 2012 verleende, blijkt dat de deskundige gemachtigd werd om over te gaan tot beschrijving van de voorwerpen die een namaak uitmaakten van de Vegas, Nevada, Dallas, Texas, Iowa en Utah-lijn, evenals van alle ter zake relevante documenten en beschrijvende documentatie, van welke aard ook, waaruit de beweerde namaak, haar hoegrootheid en herkomst kon blijken.

Een enge interpretatie die de appellante aan de opdracht van de deskundige wil geven, gaat dan ook niet op.

De deskundige besloot als volgt (op bladzijde 21 van zijn verslag):

“Op basis van onze vaststellingen en de verkregen informatie zijn dit onze besluiten:

- *Uit ons onderzoek blijkt met de gegevens voorhanden dat Multiwear niet kan aantonen dat zij de designs zelf hebben gemaakt.*
- *Uit het email verkeer blijkt overduidelijk en ondubbelzinnig dat Multiwear de specifieke opdracht gegeven heeft om de designs identiek na te maken zoals deze door MAHR gemaakt worden.*
- *Volgens de bekomen gegevens werd er voor een totaal van 39.920,59 € nagemaakte kledij aangekocht in 2012. De verkoopprijs hiervan is wellicht een veelvoud van dit bedrag geweest. ...”.*

De vorderingen van de eerste geïntimeerde met betrekking tot de technische schetsen als de effectieve geproduceerde kledingstukken: Vegas, Nevada, Dallas, Texas, Iowa en Utah blijven dan ook in hoger beroep gegrond.

023469

Ook de technische schetsen zijn auteursrechtelijk beschermd. Zoals de geïntimeerden terecht laten gelden zijn de tekeningen geen reproductie van de kledingstukken. De tekeningen worden gemaakt waarna – op basis van die tekeningen – de uiteindelijke kledingstukken worden vervaardigd.

De appellante houdt voor dat zij toestemming had gekregen van de eerste geïntimeerde tot het gebruik. Zij verwijst naar het mailverkeer tussen partijen en meer bepaald naar de mail van 2 maart 2012 waar de eerste geïntimeerde schreef: *“Bijgevolg wil ik uw tijd niet verdoen, daarom informeer ik u tijdig opdat u uw stalen bij een andere verdeler verder kan regelen.”*

De voormelde aangehaalde zinsnede kan volgens het hof niet begrepen worden als een toelating van de eerste geïntimeerde om na te maken. Trouwens – zoals hiervoor geoordeeld – heeft de appellante niet gereageerd op de (latere) ingebrekestellingen van de eerste geïntimeerde van 30 april 2012 en 24 augustus 2012. Indien zij van oordeel was dat ze toestemming had dan had zij prompt dienen te protesteren.

Er dient dan ook niet verder ingegaan te worden op het verweer ten gronde (zoals de al dan niet mogelijke toepasselijkheid van het Pakistaanse recht) van de appellante. Er geldt een vermoeden van aanvaarding van auteursrechtelijke bescherming, titulariteit en inbreuk.

Ten aanzien van de tweede geïntimeerde:

Gelet op artikel 1 §1 van de Auteurswet heeft alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook te reproduceren of te laten reproduceren. Dat recht omvat onder meer het exclusieve recht om toestemming te geven.

Hier kan terug verwezen worden naar de ingebrekestelling van de eerste geïntimeerde van 30 april 2012 en 24 augustus 2012 waaruit blijkt dat de tweede geïntimeerde exclusief de toestemming van de eerste geïntimeerde had om de kwastieuze designs te verspreiden in Nederland, Zweden en België.

De vordering met betrekking tot de designs Vegas, Nevada, Dallas, Texas, Iowa en Utah is dan ook in hoofde van de tweede geïntimeerde gegrond.

4.2.2.4. Wat de designs Florence en Venetië betreft:

De appellante betwist een vermoeden van aanvaarding van auteurschap. Zij betwist dat de eerste geïntimeerde auteursrechthebbende zou zijn alsook dat zij een inbreuk zou hebben gepleegd.

De ingebrekestellingen van de eerste geïntimeerde van 30 april 2012 en 24 augustus 2012 handelen niet over de lijn Florence en Venetië.

023470

De tweede geïntimeerde heeft de appellante bij brief van haar rechtsbijstandsverzekeraar van 6 maart 2012 in gebreke gesteld voor (o.a.) een auteursrechtelijke inbreuk. Dit schrijven werd de appellante in herinnering gebracht op 28 maart 2012. Over welke kledingstukken (lijn) het gaat, werd niet vermeld. De tweede geïntimeerde beweert dat het ging om de kledinglijn Venetië en Florence (conclusies neergelegd op 31 maart 2015 op bladzijde 9) maar dit blijkt niet uit de brieven.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat de appellante bij aangetekend schrijven van haar raadsman van 25 juni 2012 de tweede geïntimeerde heeft beticht van nabootsing van de collectie die zij twee maanden eerder op haar website had staan. Zij maande de tweede geïntimeerde aan om die onrechtmatige praktijk onmiddellijk te stoppen. Over welke collectie het gaat, wordt niet gezegd.

Het feitelijk vermoeden zoals het geval is bij de kledinglijn Vegas, Nevada, Dallas, Texas, Iowa en Utah kan hier dan ook niet spelen.

Van een vermoeden van aanvaarding is dan ook geen sprake.

Het proces-verbaal van vaststelling van gerechtsdeurwaarder Bart Vyt van 5 november 2012 heeft geen betrekking op de kledinglijn Florence en Venetië en kan dan ook geen nuttig bewijs verschaffen aan de geïntimeerden.

De geïntimeerden verwijzen naar het deskundigenverslag (stuk 24 van de bundel van de geïntimeerden). Uit de bijlage B8 van dit verslag blijkt een inbreuk met betrekking tot het model Venetië. De appellante gaf bij mail aan CAPE opdracht het shirt en short model Venetië van MAHR / BALANS qua maat en afwerking na te maken (bijlage B8). Niet alleen levert dit het bewijs van de inbreuk maar tevens de erkenning van het auteurschap van de geïntimeerden.

Kortom: het incidenteel beroep van de geïntimeerden in zover dit betrekking heeft op de Venetië-lijn, is gegrond.

4.2.3. De toepassing van de WMPC

De appellante beweert dat de eerste geïntimeerde voor de eerste rechter geen vordering had ingesteld op grond van de WMPC zodat de eerste rechter volgens haar *ultra petita* zou hebben geoordeeld.

De geïntimeerden houden voor dat tijdens de pleidooien hun raadsman geargumenteed heeft dat een inbreuk op de intellectuele rechten eveneens een schending in de zin van de WMPC is.

Uit de lezing van de conclusies van de geïntimeerden voor de eerste rechter neergelegd op

PAGE 01-00000221572-0012-0016-01-01-4

023471

31 oktober 2013 (op bladzijde 21 e.v.) kan afgeleid worden dat de geïntimeerden (en niet alleen de tweede geïntimeerde) de vordering instelden.

De eerste rechter oordeelde terecht dat gezien de auteursrechtelijke inbreuk van de appellante, de inbreuk op zich geoordeeld wordt aanleiding te geven tot een oneerlijk marktpraktijk jegens de eerste geïntimeerde (in haar hoedanigheid van auteursrechthebbende alsmede verkoper van goederen waarop een auteursrechtelijke bescherming rust) alsmede jegens de tweede geïntimeerde (in haar hoedanigheid van verdeler van goederen waarop een auteursrechtelijke bescherming rust).

De kritiek van de appellante in verband met de beoordeling door de eerste rechter van de vordering WMPC wordt dan ook door het hof verworpen.

De appellante verwijst naar de negatieve reflexwerking.

De theorie van de negatieve reflexwerking houdt in dat prestaties die niet beschermd worden op basis van een intellectueel eigendomsrecht evenmin kunnen beschermd worden op basis van een andere rechtsvorm.

Vermits hier een inbreuk op de auteursrechten wordt aangenomen, doet de argumentatie van de appellante in verband met de zogenaamde negatieve reflexwerking niet ter zake. De handelingen van de appellante maken zowel een schending van de intellectuele eigendomsrechten als van de eerlijke handelspraktijken uit.

4.2.4. De exceptie: *cautio judicatum solvi*

De eerste geïntimeerde verzoekt het hof om de vrijgave te bevelen van de gelden die in het kader van de *cautio judicatum solvi* in consignatie zijn gegeven voor een bedrag van 1.320 EUR.

De appellante verzet zich daartegen omdat zij hoger beroep heeft aangetekend tegen het bestreden vonnis dat de vordering van de geïntimeerden gegrond heeft verklaard.

Gelet op voorgaand oordeel van het hof kan het geconsigneerde bedrag worden vrijgegeven.

4.2.5. De overige argumenten en middelen van partijen nopen niet tot een andere besluitvorming van het hof.

023473

in afwachting van het tussen te komen arrest van het Hof van Justitie.

5. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- verwierpt alle andersluidende en meeromvattende conclusies als ongegrond, niet ter zake dienstig en/of overbodig;
- verklaart het hoger beroep van de appellante ontvankelijk doch ongegrond;
- verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond als volgt:
  - stelt een auteursrechtelijke inbreuk (artikel 1 §1 Auteurswet) alsmede oneerlijke marktpraktijk (artikel 95 WMPC) vast in hoofde van de appellante door het in België reproduceren, adapteren, vervaardigen, aanbieden, in het verkeer brengen, gebruiken, in voorraad hebben en/of verkopen van de ontwerpen en kledingstukken uit de kledinglijn Venetië;
- bevestigt verder het bestreden vonnis behalve wat de kosten betreft;
- zegt voor recht dat het geconsigneerde bedrag van 1.320 EUR in het kader van de exceptie van de eisende vreemdeling kan worden vrijgegeven in het voordeel van de geïntimeerden;
- wijst – met uitzondering wat de kosten betreft – het meer en/of anders gevorderde af;
- verzendt de zaak wat de kosten betreft naar de bijzondere rol van deze kamer in afwachting van het arrest van het Hof van Justitie in verband met de prejudiciële vraag in verband met artikel 14 van de Europese Richtlijn.

023472

4.2.6. De kosten

De geïntimeerden verzoeken om de toekenning van de maximale rechtsplegingsvergoeding wegens het kennelijk onredelijk karakter van de situatie en de complexiteit van de zaak.

Wat het onredelijk karakter van de situatie betreft verwijzen de geïntimeerden naar het feit dat de appellante de exceptie van de borgstelling van de eisende vreemdeling opwierp alsook het gebrek aan samenhang, wat volgens hen enkel met het oog op een vertraging van de procedure werd gedaan.

De exceptie van de borgstelling van de eisende vreemdeling werd gegrond verklaard door de eerste rechter zodat niet in te zien valt dat dit kennelijk onredelijk zou zijn geweest.

Bovendien geldt nog – ook met betrekking tot het verweer in verband met het gebrek aan samenhang – dat het inroepen van een onderbouwd juridisch verweer niet als kennelijk onredelijk kan worden beschouwd.

Het kan de appellante niet kwalijk genomen worden dat zij de juridische argumenten aanwent om zich te verweren tegen de aanspraken van de geïntimeerden. Zij heeft dit in onderhavige zaak geenszins op lichtzinnige wijze gedaan.

Beide partijen schijnen het wel eens te zijn over het feit dat het hier gaat om een complexe zaak. De redenen zijn wel verschillend.

De geïntimeerden beweren dat de zaak complex is geworden omwille van de dilatoire excepties en vorderingen van de appellante. Zij verwijst naar de proceshouding van de appellante.

Zoals hiervoor geoordeeld is de proceshouding van de appellante geenszins lichtzinnig.

De geïntimeerden verwijzen verder nog naar het werkvolume als gevolg van de complexiteit van de zaak. Bovendien verwijzen zij naar artikel 14 van de richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 dat bepaalt: *“De lidstaten dragen er zorg voor dat, als algemene regel, redelijke en evenredige gerechtskosten en andere kosten die de in het gelijk gestelde partij heeft gemaakt, door de verliezende partij zullen worden gedragen, tenzij de billijkheid zich daartegen verzet.”*

De geïntimeerden stellen voor de kosten- en ereloonstaten bij te brengen om aan te tonen dat de kosten die zij vragen, effectief werden geleden.

Het hof heeft bij arrest van 26 januari 2015 (2012/AR/2490) een prejudiciële vraag gesteld aan het Hof van Justitie in verband met de uitlegging van artikel 14 van voormelde richtlijn.

Het past dan ook deze zaak wat betreft de uitspraak over de kosten naar de rol te verzenden

023474

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **NEGENENTWINTIG JUNI TWEE-
DUIZEND VIJFTIEN** door:

M. BLEYENBERGH

raadsheer, dd. voorzitter

B. CATTOIR

raadsheer

R. LYEN

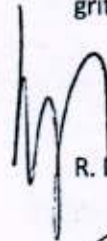
raadsheer

G. VELTMANS

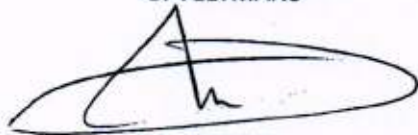
griffier

G. VELTMANS

R. LYEN

B. CATTOIR

M. BLEYENBERGH

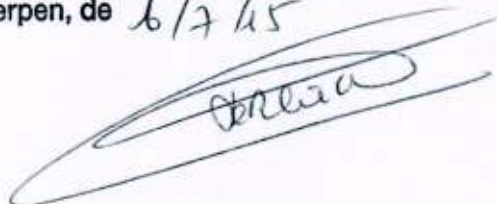
Bestemd voor bestuurlijke inlichting.

Vrij van griffierecht.

Voor eensluidende kopie afgeleverd

aan FOD Economie Dienst Intellectuele eigendom

Antwerpen, de 6/7/15

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Cl. de Blieck', is written over two parallel horizontal lines.

Mevr. CL. DE BLIECK
Griffier